

శ్రీ రఘు.

గురుస్తుతి

అష్టాంశులక్షీనారాయణశర్మ

విరచితము.

ఇది

ఇది

పండితులచే బరిష్కృతమై

విశాఖపట్టణమున

1512
1033

శ్రీ శారదామకుట ముద్రాక్షరశాలలో

ముద్రింపబడి

ప్రకటించబడియె.

1918.

శ్రీ రస్తు.

ఉ పా ద్ధా త ము .

శ్రీ మదల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణ శర్మగారిచే
రచించబడిన గురుస్తుతి పరిశీలించితిమి. పద్యములు
మిగుల రసవంతములై యున్నవి. ఇందలికవిత్వము
మృదుమిథురముగా నున్నదని మాయభిప్రాయము.
ఇదివఱకుఁ బెక్కఁడుగోవులు భక్తియుక్తులై తమ యి
ష్టవైవరేణ్యములపై శతకంబులు చెప్పిరి. ఆమాన్యము ని
ష్పటివారుగూడ నవలంబించుచునే యున్నారు. కాని
తమకు విద్యాదాన మొనరిన గురువుగారియం దమిత
మగు భక్తిని నిల్పి తత్సూచకముగా నిట్టి శతకమును
వ్రాసి ప్రకటించినవా రెవరైనా కెవ్వరులేరని మాతిలగ
మ ఈవిషయమున నీ గ్రంథకర్త గారే ప్రప్రథములని
మాసిశ్చయము. అట్లూఁ యీ కారము తొలంగునట్లు వి
ద్యగిలుపిన గురువుగారియందుఁ గృతజ్ఞత గనబఱుచు
చు నిట్టిగ్రంథములు వ్రాయుట యత్తమకృత్యము. ఇ
ట్టి వింశతి, నాంధ్రభాషలో వెలువడుగాకియని కోరు
చున్నాము.

ఇట్లు,

గుమ్మా శ్రీ రామరాజ కవులు.

నీ॥ సత్యంబె నిత్యంబు • స్వాంతంబునందెంచి
 వ్యత్యయంబులదోసి • వఱలు నెవఁడు
 సత్పాత్రీ దాతృత్వ • మిత్రీత్వములుగల్గి
 శత్రుహీనుఁడును స • చ్చరితుఁడెవఁడు
 సర్వధర్మంబుల • నిర్వహించుచునిల
 గర్వవిహీనుఁడై • గడచు నెవఁడు
 కీర్తిసంపాదిక • కేవలకార్యుండు
 క్షోణ్ణుఁడు చెల్లయ • క్షోణుఁడెవఁడు

గీ॥ భావుకుండయ్య నమ్ర • భావమందు
 బుత్రీవాత్సల్యగరిమ నిం • పొందిగాంచు
 నా మహాదేవ విబుధుఁడ • త్యాగముచ
 సచ్చమెనరించె సిద్ధాని • న మహిలోల.

ఇట్లు,
 అల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణశర్మ.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమత్పరమగురవేనమః.

—◆గురుస్తుతి.◆—

ఉ॥ శ్రీగణాధు భారతిని

జత్తమునం దలపోసి యీక్యతిన్

బాగొనరింపఁగా మిగులఁ

బ్రార్థనచేయుచు భక్తి, సన్మహా

యోగి! భవత్పదాంబుజము

లుల్లమునందు నుతించెదం, గృహ

భాగమునిల్పి నాయడెడి

పద్యశతంబును గొమ్ము సద్గురూ॥

1

క॥ ధర నల్లమరాట్కులమున

మెఱయుచు శ్రీరాజయోగఁమే ఘనమంచున్

దిరముగ బోధలనిడుచు

స్వరంగవె? శ్రీపేరరాజ ఁ నామమునగురూ?॥

2

క॥ భువి సద్భక్తులఁ బోవఁగఁ

బ్రవిమల గురుమూర్తివగుచుఁ ఁ బావనధాత్రీ

దివిజఁడవై గొలపోలున

నవతారమైత్తితివిగదా, పరమగురూ? 3

క॥ ఇలలో శంకరుకంటెను

సలలితముగ బుద్ధుకంటె • సరసమ్ముగ నీ

వెలమి నెసంగెడు బోధల

వలనన్నా బాధలెల్లఁ • బాసితినిగురూ! 4

ఉ॥ వాయువుచేత నీరదము

వాసి వియత్పథమెల్ల నిర్మలం

బై యలరారుచందమున

నారయఁ బామరు బుద్ధిలోన దు

ర్భీయడఁగించి ముక్తిగని

త్వప్తివహింతురు నీదుబోధచే

నోయి, నుహానుభావ! నను

నోరిమితో దరిఁ జేర్చు సద్గురూ! 5

క॥ ఆయాసమయము లందున

యాయాచిహ్నములు గలిగి • యూరవికరణిన్

ఆయాసరహితకాంతిని

వ్యాయామము లేక యొసఁగి • భాసిలవె? గురూ! 6

ఉ॥ పండనమయ్య నీకు బుధ

పండితగాత్ర! జాహారు యోగరా

డ్వండితపాదపద్మయుగ!

పండనమియ్యదె, సత్యవార్షరీ

నందితశిష్యబృంద! యిల
నాకిక వేటొక దిక్కులేద! యా
నందముఁ జెంద నీకృపను,
నాకిడవే? తడవేల? నద్దురూ॥ 7

క॥ పేరునను యోగమున నీ
వారయ నందందురాజ • వయి బోధలచే
నీరజనయనుని ఘనవే
ణూరపసమసుఖము మాకు • నెసంగవె? సుగురూ! 8॥

క॥ నమ్మని వారలఁ జూడవు
నమ్మిన హితబోధచేత • నయము దలిర్పన్
రమ్మని రమ్యంబౌ భా
వమ్మిడుదువు నీకుసాటి • వారేరి? గురూ॥ 9

శా॥ సంగీతంబునఁ బెద్దవంచు నిలలో
జాటంగ లేదో, ఘనుల్
అంగీకారమునన్ సుయోగివని
యత్యంతమ్ము శ్లాఘింపరో,
శృంగారంబుగఁ జుట్టు ముట్టు నల నీ
భృత్యాళికెల్లన్ భవ
త్సంగానింద మొసంగలేదొ కృపచే,
సామీ! మహానద్గురూ॥ 10

క॥ చూడఁగిను బీదవనహా!
నకలంబు నెసంగు • వేల్పువు తండ్రి!

జాడలను దెల్పి కడుదయ

నోడకుమని చేరఁదీయు హూయనఁగగురూ॥11

శా॥ బాధల్చాలఁగఁ జెందు నాదుమన మీ

బంధంబుల స్వీడఁగా

బోధల్ పెక్కులొనర్చుచున్ సుఖములన్

బొందింప లేదో మదీ

యాధివ్యాధుల నెల్లఁ దోసి, నిజశి

ష్యానందసంధాన, నీ

గాధల్ ధాతకునై న నెన్నదరమే!

కాపాడవే? సద్గురూ॥

12

శా॥ ఆధివ్యాధులడంచి ప్రోచితివి నా

యాలి స్దగ్ బుత్తికన్

గాధల్ లేపిఁగఁ గామ్యముల్ సడలెను

గ్రాహ్యంబు హెచ్చె స్దగున్

సాధూత్తంసమ! త్వత్ప్రసాదమహిమన్

సౌఖ్యంబులం జెందితిన్

బోధానందమయా! యనంతమహిమా!

ప్రోవంగదే? సద్గురూ॥

13

క॥ సురలన్, రాజుల, వేడిన

వరమియర! యిత్తురేని బహ్వాల్పము, నీ

వరుదుగఁ గోరిన నెసఁగెదు

పరిమితి లేనట్టి పదవి • పరమేశ! గురూ!

14

క॥ వేషము భాషయు నెలమిన్
 భూషణములు చిత్రగతుల • బోధామృతమున్
 భేషనఁగాఁ దగు గాత్రపు
 ఘోషము నీకఁబ్బె, నిజము, • గుణగణ్య! గురూ!॥15

ఉ॥ పూర్వమునందు శంకరుఁడు,
 బొందెను మానుషదేహ మప్పుడా
 పూర్వులు వారెందుఁగల
 పూజ్యత నెంచఁగ లేక పోయిరే?
 పూర్వమునందు మేమయినఁ
 బూజలఁ జేయుదు మందు రిప్పుడీ
 యోర్వఁగలేని పాపదులు,
 యోగి! నినుస్థనలేక నద్దురూ!॥ 16

చ॥ బలులయి రక్కసుల్ సురల
 వంచననేయఁగ నిన్ను వేడినన్
 వలదిఁకఁ బోరటంచు బలు
 బాసలు బల్కి సుధ న్గడింపఁగా
 వలనగు మార్గమున్వేదకి
 బాగుగ నీవు సురాళిఁ దన్నుచున్
 వెలఁదిగమాటి, మాయవగ
 పెంపునవారలఁ గూల్పవే, గురూ!॥ 17

చ॥ ఇల మము రాక్షసాళివలె
 నెంతయు బాధలొనర్చు చుండుగా

బలియగు నీచుహావృక్కతి

బాగుగ దాని నడంచి నీకృపా

బలము మొసంగి పోచితివి

భాసుర! నీవిపుడీనరాకృతిన్

వలనుగఁ బొంది భక్తులకు

వాంఛలిడం దగదోయి! సద్గురూ॥ 18

క॥ ప్రకృతికి బ్రహ్మాస్త్రంబవు

వికృతికి నెన్నంగ వేద • వేద్యుడవనఘా

సుకృతికి బోధకతంసుడ

వక్రతుల కాధారమూర్తి • వఖలేశ! గురూ!॥ 19

కా॥ ఏసారాంశము చూడలేదు మహిలో

నెన్నంగ లేదింతయున్

దాసానందునిఁ గొల్వలేదు మఱి నీ

తావెన్నఁగాలేదు, నే

నీ సంసారపు నూతిలో మునిగి యెం

తే బాధలన్ బొందితిన్

వే సాయంబు మొనర్చి చేర్చుదరి న

స్వేడ్కన్ సదాసద్గురూ!॥

20

మ॥ నిదురందున్ దగఁ దెల్వయందు మఱి నీ

నేస్తంబె కాక్షించి ని

న్నదలోఁ జేరిచి నమ్మినాడ నితనే

నెవ్వనిని స్వేడ నో

- సదయాంతఃకరణుండ! సత్కృపను న
 స్సంతుష్టునిఁ జేసి నా
 హృదయంబందు వసించియుండఁ గదవే
 హృత్ప్రప్లవాయన్గరూ॥ 21
- శా॥ నాశక్తిన్ దగ నిన్నుఁ జూచితి నహూ
 నాతండి నీవెప్పుడున్
 ఈశత్వంబున భక్తకోటి నిలలో
 నింపొందఁగాఁ జేయుచున్
 నాశంఖాదక తేజరిల్లఁగను నా
 నాకేశముల్ వాయఁగా
 పాశంబుల్ దెగఁగోసి పోవఁగదవే!
 పాలింపవే! సదురూ॥ 22
- ఉ॥ అన్నయుఁ దల్లిదండ్రులు ని
 జాపులును నృతీ బాంధవాళియున్
 గ్రన్నన నీవె నాకయితి
 కాంక్షయొకించుక లేక యెప్పుడున్
 వెన్నుడ! నేస్తకాడ! నిను
 వేమటు నాహృదయాంతరంబునం
 దెన్నుచు నేవచేసెదను
 దీనుని నన్తపఁజూడు సదురూ॥ 23
- క॥ పరథసతరుణీవాంఛలు
 పరఁగంగను జిన్నినాఁడే • పాపితి వసఘా!

కరవవే! జ్ఞానానందము

కరిబ్రోచిన కమలనాభ • కరణిన్ సుగురూ! 24

ఉ! పావననామ! యోగికుల

పాలక! సద్గురుమూర్తి వందితా!

తావకబోధనామృతము

దాఁగొన నెట్టిమహానికృష్ణుఁడున్

సేవిత విష్ణుపాదుఁడయి

శీఘ్రమే సౌఖ్యము లందుచుండు సం

భావితుఁడై సుమూర్తి నెడఁ

బాయఁ డెదన్ గడుచిత్రమాగురూ! 25

కా! వృక్షంబుల్ ధనధాన్యముల్ వనములున్

వేదంబులున్ గోవులున్

బక్షుల్ భూమాలు మానవుల్ దివిజులున్

ప్రాణంబులున్ బాటయున్,

నక్షత్రంబులు చంద్రసూర్యులును భూ

నాధుండు సర్వేశుఁడున్

దక్షత్వంబున నీవయంచనవె వే

దంబుల్ సదా నద్గురూ!

26

చ! కరమునఁ గృష్ణగానచిటుకల్

ఘటియించియుఁ దంబురాశ్రుతిన్

అరుదగు ముద్దుమ్మనటము

సంబక్ష్పాసదుపాయవృత్తియున్

నిరతము గోపబాలకుని

నెమ్మిమనమ్మన నమ్మిపాడుటల్,
సరసమెలర్ప దేవముని

చందములై తనరారు సద్గురూ॥

27

శా॥ సంసారంబను సర్పరాజము నరుల్

సందష్టునింజేయఁగా

కంసారిం దగఁ బాడుచుండుట యమో

ఘంటైన మంత్రంబుగా

హంసాచ్ఛాదన కృష్ణగానచిటుకా

హ్వసమ్మలన్ జేయుచున్

ధ్వంసాపాదవిషంబు పాపెదవుగా

దక్షుండవై సద్గురూ॥

28

చ॥ భవమును దోలు సత్కృపల

భాగ్యముకీలు మహాకటాక్షముల్

నవనవదేలు సత్కృతులు

నాయకుబోలు సురూపసంపదల్

బవనుని బోలు యోచనలు

భావనమేలు సుహృత్ప్రసారముల్

దివమును దోలు దేజములు

దేవరపాలుగదా సదాగురూ॥

92

చ॥ యతియన యెట్టిదో తెలియ

దయ్య! గణంబులు భాసలన్న నా

విత మిసుమంత నేనెఱుంగ

వేదము సంస్కృత మాంధ్రమున్ గతా

గతముల స్వప్న తుల్యములు

గాని సమంచిత యోజనుండవై

సతతము నిన్ను గొల్చుటలె

సర్వము నాకింక శ్రీజగద్గురూ॥

30

చ॥ ఎంతయు సొంపనన్ భ్రమల

నింపి నిజంబగు ముక్తి మార్గమున్

బంతిల దాని బోకడచి

భావమునన్ దలపోయ భూతమై

వంతలబెట్టు నీప్రకృతి

బంధములన్ దెగఁగోసి పోవవే

వింతగ నీదుదాసునను

వేడ్కచెలంగఁగ శ్రీజగద్గురూ॥

31

క॥ నీనామము నీమముతో

దానాడిన దుఃఖచయము † దా నడఁగు నిలన్

బోనాడుదు వల మాయను

నీనాయను భేదబుద్ధి † నిలపవుగ! గురూ॥

32

ఉ॥ పట్టగరానివాడ వని

బండ్లితులెల్ల వచించుచుండగా

దిట్టరియైనవాని కది

దెల్లమటంచును బల్కినాడ వా

గట్టితనంపు దోవలను
 గట్టిగ నిన్ నుతియింతు డేల్పు నా
 కిట్టలటంచు దాసుడను
 వేగమె దీనపరా, జగద్గురూ॥

33

ఉ॥ భక్తునిపాశ్రపు యార్యజన
 భావనుదీపు సురాజయోగ సం
 సక్తునకింపు దాసునెడ
 సత్వము నింపు మహాఘజాలపుం
 వ్యక్తికి దెంపు బామరుల
 భారము దింపు మహానుభావుల
 ముక్తికి బంపు నీతనుపు
 మోదపు నీడగు చూపు సద్గురూ॥

34

క॥ వచ్చెనికె గలియుగంబని
 చెచ్చెర ప్రళయంబులేక • జీకాకుదగన్
 బుచ్చన్ వెలసితి విటులన్
 మెచ్చన్ బండితులు మిగుల • మేదిని సుగురూ॥

35

చ॥ అరయగ వేశ్యకాంత భన
 మాదిగ నెంచి విటున్ గడించు న
 టరునుగ మాయలన్ మెలగి
 యాసలఁ దా గురుమూర్తియందు, మై
 నిరకుగ నుంచి బొందుడిక
 నీతిని ముక్తి సుఖంబులంచు బల్

దిరముగ వేదముల్ వలుక

దీన నినున్ మది నమ్మితిన్ గురూ! 36

క! పశ్యతినడంపన్ మార్గము

సుకృతియె యని యీవు ముద్దు • సుద్దులువలుకన్

వికృతిన్ గోరుచు నరులు పు

రాకృతి వీడంగ లేరు • రమ్యముగ గురూ! 37

చ! జలములయందు పద్మముల

జాయ గనంగ నె బోయి బాలకుల్

జలములయందు జొచ్చుకీయ

జాలగభోగములన్ మరంగి యా

జలములబోలు మాయవగ

జక్కగమున్గి నిను న్దలంప రో

జలబహ్మదాంతరాశ! నను

జాలిమెయిన్ కృపనేలవే? గురూ! 38

క! మృత్యుంజయుఁ డత్యుగ్రత

మృత్యువు దానడచి వేడ్క • మేదిని మనినన్

అత్యుత్త మాంశలీలల

వ్యత్యస్తము లేకబ్రకృతి • వధ గొనవె గురూ! 39

క! తమము గలిగి నినుదూరిన

తమవారలటంచు నెదను • తలవవె? నీ పు

త్తముడ, తమోహర! వారలు

భ్రామ విడి నిను గొల్వలేదా • బాగుగ సుగురూ! 40

ఉ॥ ఎందరొ నీచమానవుల

చేర్చడరాతిని దైవమంచు బల్
వందన మాచరించెదరు

వహ్వారే! యేమిది బల్కసిగ్గులౌ
పొందుగ మాటలాడుచును

పున్నెము లెచ్చెడి నిన్నుగాన కో
సుందరగాత్ర! దానుడను

చోద్యమెలర్పగఁ జోవు సద్గురూ॥ 41

ఉ॥ అంతయు నీవెయంచు గడు

నాసలఁజెందెడి నన్ను మాయ బల్
వంతలబెట్ట నెంచెడిని

వహ్వారే! దానిజయింపజోప నీ
వింతలనెల్ల మాన్పి నను
వేమరు నీకృపనేలు నిన్ను నే
మంతన మొప్ప నమ్మితిని

మాన్యుడ! దానపరా! జగద్గురూ!॥ 42

క॥ నీధ్యానమె యాహారము

నీధ్యానమె రక్తికరము • నిజదాసులకున్
నీధ్యానమె సౌఖ్యంబిడు

నీధ్యానమె ముక్తికరము • నిధులును సుగురూ॥ 43

క॥ రామయన దుగ్గ్రు నభుమని

వేమరు వేదంబు నలుక • వింతగ కుజసుల్

రామను సేవించితిమిఁ

భ్రామికములు లేవటంచు • బలికెదరుగురూ॥ 44

క॥ కబ్బంబులు జూచితిఁ గడు

నిబ్బర మిసుమంత లేదు • నీతులెఱుంగఁ

దబ్బర లెఱుంగను సత్య

మ్ముబ్బితి రక్షింతువ నెడి • యూహనుసుగురూ॥ 45

మ॥ కో॥ భారమెల్ల నడంచినాదగు

భావమందు వసింపుచున్

ఘోరమాభవబంధసంఘము

గుల్చి వేగమె నన్ను నిం

పారఁజూచియు నీనుసత్కృప

పాత్రుజేయవె దానుఁడన్

దారిఁజూపగ లేరు నాకిల

దాతలెవ్వరు సద్గురూ॥

46

మ॥ కో॥ పేరరాజను రూపమొందియు

ప్రేమభక్తులఁ గాచెదో

వేరు నీసరి వారలెచ్చట

లేరు లేరని జాటఁగన్

సూరిసంఘము నిన్ను వేడుక

జూచుచుండుదు రెప్పుడున్

ఏరిశక్యము నిన్ను నెన్నఁగ

నిమ్మహిన్ నదయా గురూ॥

47

మ॥ కో॥ రాముఁడోయల సోముఁడోయన

రమ్యతం గడుచల్లనన్

భీముఁడోయల ధాముఁడోయన

భీకరశ్వాము ధీరతన్

కాముఁడో యలదేవుఁడోయన

కామమున్ దగుశక్తియున్

నీమమొప్పగ నీకుఁగల్గెను

నిక్కమయ్య జగద్గురూ॥

48.

ఉ॥ రాముఁడవీవ యంచనఁగ

రాదు దలంప మహానుభావ! నిన్

సోముఁడటంచు బల్కితిని

శోభవహింపద యయ్యడింక బల్

భీముఁడటంచు నాడితిని

బేలతనంబది గూడ నయ్యయో

భామను వీడుటఁ గళల

వాడుట గర్వము నెందుటన్ గురూ॥ 49

క॥ పుట్టితివి గట్టు జేర్పఁగ

దిట్టరివై మాయతలపు • దీయుచు నిలలో

నిట్టి నినున్ దూరెడి యా

కట్టన్ గట్టున్ యముండు • కాదనక గురూ॥ 50.

క॥ నిజముగ నిన్మది నమ్మితి

నిజమనునది నిజము నిజము • నిజముగ నిజమే

భజిరంజన సుజనాంజన

విజయుగ నన్ జేయుమయ్య వేగ మే నుగురూ॥ 51

ఉ॥ నీదయ గోరుదానునకు

నీనుమలేల? ధనంబులేల? యా

వేదములేల? లంచమును

బీదతనంబున వేల? కాన్త పుం.

వాదము లేల నిశ్చలత

భావమువందున సర్వవీవుగా

కాదని దానిబోకడచి

గాంచవలెన్ పఠమున్ జగద్గురూ॥ 52

క॥ ప్రేమదమ్మను నుధ నాహృద

యమునందిడి నీదుదాను • నాలించె నీ

సముచితహృదయాబ్జమధుర

సముక్తై యభిదవముతేతు • సాక వె? నుగురూ॥ 53

క॥ నీవ్రాత లేఖనందియొ

నావ్రాతదవర్చనట్టి • యంశములెల్ల

నీవ్రాటు వరకు గాంచుదు

నేవ్రాతయొగావి యమృతముజెడివిసుగురూ॥ 54

క॥ ఇదిగాదిల నిదిగాదని

మది నెన్ను చు సర్వవీవాపె • మహానీయయనన్

విదులై కోవిదులై ఘన

ముదమున నిన్ జెడెదరుగ • ముక్తి పరగురూ॥ 55

ఉ॥ పున్నెములన్న సొక్కపుగ
 భోగములన్న మరంగె దెప్పుడున్
 భిన్నములన్న భావమున
 వెల్లుచునుండును నీకథాచయం
 బన్న నె? సిద్ధుగల్ వొడము
 సయ్యయ్యో? నిన్మది సమ్మితంచు నా
 పన్నతగోలచేసితి న
 దెట్టులు గాతువా? నన్న సద్గురూ॥ 56

శా॥ ఎందుంజూచిన రాజవంచు భువిలో
 నేనెంచి నివ్వేడ్గగా
 బొందంజూలపు జాలినించుకయు నీ
 బుత్తుండఁగానా? నినున్
 బొందంగోరితి బోవుమా? యటులు నా
 పొర్నాటులం దుగ్గించి వే
 సందుం జూపఁగరావె నీవెఱతే నా
 సామీసదా సద్గురూ॥ 57

శా॥ జాతుండన్ భవదీయ సేవకుడ నీ
 సంబంధుడన్ బంధుడన్
 నీతుల్ గోరెడి వాడ నీసుతుడఁ
 గానే సత్కృపం జిల్కి సం
 వ్రీతిన్ జ్ఞానగుణప్రసారమది
 దీపింపంగ బోధింపవే

కాతర్యంబును బాపవే తెలుపవే

కాపాడవే సద్గురూ॥

58

క॥ నమ్మినవానిని బామ్మన

నిమ్మహిజనులెల్ల నిన్ను • హేళింతు ర'యో

కమ్మని సుచరిత్రుడనన్

పొమ్మనవిక ధైర్యమబ్బె • పుణ్యాత్మ గురూ॥ 59

మ॥ తొలిజన్మంబున నేమిసల్పితిమహూ

తుచ్చాత్మలై మిక్కిలిన్

వెలియై యొప్పెడి బామరాళిని మమున్

వే నీకృపన్ బోచితో

మలిజన్మంబున బ్రహ్మమొందుఁ డనుచున్

మాలండి నీవెప్పుడన్

దలపందుండి కటాక్ష మీ విడగదే

దాసావనా సద్గురూ॥

60

మ॥ ఘనసాంసారికవృత్తుల న్నడువగా

గాంక్షింప మున్నేసితో

మనమెప్పున్ గురునామకీర్తనముచే

మాయస్తగన్ బాయుచున్

దినముల్ జేయగ నెంచి పోచి తివుజో

దీనావనా యిల్లునీ

వనయంబున్ గృహనెన్న బాధ్యుడవహూ

యార్యా? సదాసద్గురూ॥

61

ఉ॥ పెద్దలగూడ బుద్ధి నిరు
 పేదలఁజూడఁ గృపారసంబు లే
 దద్దిర గొప్పవారిఁగన
 నాత్మను సంతసమందలేను, నా
 కెద్దిర సద్గుణంబు నిజ
 మెన్ని ననున్ గడజేర్పవేమొ, నా
 బుద్ధిని నమ్మియుంటి సుమ
 కోపము మానవె? పోవవే? గురూ॥ 62

క॥ నిన్నెన్నెద నామదిలో
 మన్ననమెయి దైవమంచు • మాన్యుడ! ననునీ
 కన్నకుమారువిధంబున
 మన్నింపవె దాసపక్ష • మహనీయ! గురూ॥ 63

క॥ ఈకలి జను లెల్లప్పుడు
 నాకలిగొని త్వరితగతిని • హాయనివేడన్
 ఆకలిని దుర్మించికావవె
 భీకరతరమూర్తివయ్యు • భేషనగగురూ॥ 64

ఉ॥ ఆరయపింగళాఖ్యుడన
 రాఁరెడు వత్సరమందు దివ్యమా
 ధీరతవ్యాసపౌర్ణమిని
 దేవరకారణ మిచ్చి పోవవే
 సూరిజనాబ్జభృంగ ఘన
 శోభనమూర్తి కృపారసోక్తి నిం

పారంగజూడ వేడెదను

బాలన సేయవె? నమ్మితిన్ గురూ॥

65

శా॥ ఆనందాంకితమైన మోము నుమన

స్పంధానుడౌ రాముసాం

ద్రానందంబున భేదమునైలగు

చత్యంతమ్ము పాడంగ నీ

వానందాంశత రేఖనుప్ప భవదీ

యంబైన యుద్యత్కృపా

దానంబిచ్చియు బోచుచుండెదవుగా

దాసావనా సద్గురూ॥

66

మ॥ శ్రీమలన్ బాపి యమోఘమున్ ఘనమునౌ

సామ్రాజ్యమీశేదౌ యౌ

నుమనఃకాయ! మహానుభావ! గురురాట్

సోమా! సదానందమా!

విమలాంతఃకరణా! సుధీజననుతా!

వేదాంతవేద్యా! సుహృ

త్తమ! విద్యాధిక! దేవ నీను కృపచే

దాపంబు లారున్గురూ॥

67

శ్రీత్రాటినిజూచి సర్వమని

తల్లడమందెడి బామరుకొబలెన్

ఏటికి భ్రాంతి జెందెదరు

యీదగరాని మహాప్రవృత్తు లీ

పాటికి గట్టిపెట్టి గురు

పాదరజోసుఖ మందుడంచు బల్

ధాటిగబల్కి బోధలిడి

ధర్మములన్ దయచేయవేగురూ! 68

క॥ ఇహతరణమై టుంగకనే

దహతహ గొనుచుంటజూచి • తండివలె న్ని

వహహ! మహాదేవ మహా

మహిమను నాకొనఁగి వెలలుమాన్పవె? సుగురూ!

క॥ మహిని మహాదేవా! నా

కిహసౌఖ్యము లెల్లగల్గె • నేమీపుణ్యం

బహహా నారాయణ? గురు

మహిమసుమా? మరువమానుమా? యనవె? గురూ!

ఉ॥ తానిలజేయు గర్మములు

దప్పక యెప్పటికైన భుక్తముల్

గానివె పాయజాలవని

గారికల్లె నెరుంగఁ జేయఁగా

నౌనని బండితు ల్వలుక

నయ్యది యోర్వక నిన్ను వేడఁగా

బోనివిపోవ నేసి తగ

బుద్ధుల భూమిక లీయవే? గురూ! 71

ఉ॥ అప్పుడు నీవు పెద్దపురి

యందున నాదగు భక్తి నెన్నుచున్

దప్పులనెల్ల దోసితగ

దాసుని వీనిగృహన్ గనన్ వలెన్

దప్పకయంచు నెంచి కడు

తాలిమి నీవరుడెంచి పోవవే

యెప్పటికె న నీమహిమ

నెన్న ధరందరమానె? సద్గురూ॥

72

ఉ॥ పిన్నతనంబునందు పితృ

ప్రేమను దాసు కుమారుజూచి నా

కన్నకుమార? యిట్లనిన

కమ్మనిక్కిరమొసంగు దంచు బల్

మన్నికతోడ బిల్చి పలు

మోటలజెప్పియు పాలనీయఁడే

యన్నయ మొప్ప బోధలిడి

యయ్యమృతంబిడవే జగద్గురూ॥

73

చ॥ మధురము జూచి బాలకులు

మంచిదటంచు భుజించి రోగులై

వృధగొన తల్లి కారమిడి

బాధలడంచిన రీతి నన్నువే

వృధయగు నీమహాప్రకృతి

బాపియు నీదగు బోధనాసుధా

కథలిడి కావవే? సుజన

కామితదాయక! శ్రీజగద్గురూ॥

74

ఉ॥ చిన్నలకెల్లఁ జిన్నవయి
 శ్రేష్ఠులకెల్ల గడిందిపెద్దవై
 సన్నతయోగివయ్యలకు
 చాలగరాజపు నయ్యఁ బ్రేమనా
 పన్నులకెల్లఁ దండివయి
 బామరులన్ దరి జేర్చనోడవై
 క్కిన్ననవేడ తాతవయి
 కాచుచునుంటివి గాదె సద్గురూ॥

75

ఉ॥ బోధల నోడు దేనియలు
 బుద్ధులనోడు కృపారసత్వమున్
 మాధవునోడు సత్కృతులు
 మంచిగబాడు మహానుభావముల్
 శ్రీధరుఁడాడు సత్కథలు
 చిద్రములూడు కృపాప్రసారముల్
 బోధలనూడు నీప్రకృతి
 భూమిక లేడు నిజంబు సద్గురూ॥

76

చ॥ ఎన్నఁదొ తుచ్చకార్యముల
 నేరకచేయుట యిట్టిరూపమై
 క్కిన్నన బాధహెచ్చెడిని
 కావగలేదిల నాకు నిక్కమా
 పన్నత నున్నవాడ నను
 బాలనచేయఁగ దిక్కునీవె న

న్నెన్నక యొప్పుమెదలచి

యేలుమయా? నుదయామయాగురూ॥ 77

క॥ అని నిన్ మదిదలపగ నన్

ఘనమగు వ్రణబాధనుండి • గడపియు నాదౌ

మనమందు నిడవె? వేడ్కను

దినదినమును వృద్ధిబొంద • ధీరాత్మ! గురూ॥ 78

క॥ ఏమిది బాధరవంతయు

లేమికి దగుకారణంబు • లేదిదివింతే

సామిని దలచితివీనిని

సేమమడిగి వెడలె విత్రీ • జాలము నుగురూ॥ 79

క॥ అంతట నామరునాటనె

సంతయినను కారణంబు • జూపక జితికెన్

వంతం జెంజలవారలు

సంతసపడి గురుకృపార • సమనిరిసుగురూ॥ 80

క॥ ఈసంసారపు తమమున

నేసందును గానలేక • యీజనులెల్లన్

దోసంబు లొందగని యా

వేసంబులు మాన్పివేడ్క • వెల్గిడవె? గురూ॥ 81

చ॥ అజ యతిసత్వబుద్ధి మెయి

నాడుచుఁ దా తృణమున్ భుజించుచున్

నిజమగు భూస్థలిన్ వదలి

నేరక నూతను మున్ననట్టుగా

నజనుత! సౌఖ్యము లొనెడి

యాసను నీప్రకృతిన్ మునుంగగా

విజయుగఁజేసి వ్యాధులను

వేడ్కను మాన్పవె? శ్రీజగద్గురూ! 82

చ॥ అడవులయందు మానివరు

ల్లాకులు మేయుచు నీదుసత్కృపన్

బడయఁగవేచియుండ భవ

బంధములన్ దెగఁగోసి హోచితౌ

నడువడి హీనుడై జడుఁడు

నర్మిలి నిస్తరి జేరవేడఁగా

నడవుల నేమికద్దనుచు

నాదరణం బిడవే? జగద్గురూ॥ 83

ఉ॥ అందఱు నీవె సర్వమని

యాధిదొలంగియు వారిశక్తులన్

బొందుగ నీకొసంగి కడు

బూజలఁజేయఁగ నే నశక్తి చే

గుందుచునుంట యీవుగని

క్షణ్ణడనం చెద నెంచి యీకృతిన్

జొందుగఁజేయ శక్తినిడి

బోధ నొసంగవె? శ్రీజగద్గురూ॥ 84

క॥ గురురూపంబయి గుఱినిడి

సురుచిర రూపమ్ము నెంచి • సుఖముల నిడి బల్

సరసత బోధలనిడి భూ

సురుడన ధర దేజరిల్లు • చుంటివి సుగురూ! 85

మ॥ కో॥ నాడుకృష్ణుడు శిథిలచేలుని

నమ్మబోచిన రీతిగన్

వీడు భక్తుడటంచు సర్వము

వేడ్కనిచ్చియుఁ గావవే

లేడు నీసరివాడు జూడగ

లీలలందు నిజంబుగన్

తోడునీడయు నీవె నాకికఁ

దోవజూపవె? సద్గురూ॥

86

ఉ॥ ఏమిది యీవె సర్వమని

యెల్లరు బల్కుగ వేడినందుకే

రామియు లేదు పైని గడు

రాయిడి బెట్టిలివార దేవ ని

న్నేమన నేమి వచ్చెడిని

నేలకొ నిన్కది నమ్మినాడనో

సామిగబోవరావె యిక

జాలమునేయగ నేలసద్గురూ॥

87

ఉ॥ చాలగ శిష్యులబ్ధిరని

జాలమునేసెదొ వీనిబోవగా

నేలని యెంచినావొ కన

సామెతలాయెడిఁ జాలుఁజాలు నీ

పాలనఁజూడఁ జిత్రమిల

పామరు సన్ దరిజేర్పవేలొకో

కాలము వ్యర్థమాయెడిని,

కావనిచో నిను నీభువిన్ దివిన్

చాలగహీనుడంచు దగఁ

జాలెద సుమ్మనిశమ్ము సద్గురూ॥

88

క॥ ఏమీగురువర! నిన్నో

సామీయని జాలబిలువ ♦ చలమెంచెదవా

కామాతురుని విధంబున

వేమారు దలంచుచుంటి ♦ వే ప్రోవుగురూ॥ 89

క॥ శిలలోని ప్రాణి మనిచెడు

నలనేతవె? నీవుగాన ♦ యహరహము నేన్

నిలసంసారాటవిలోఁ

దలపోయుచు నుందు ముక్తి ♦ దాయకసుగురూ॥90

క॥ వెట్టివిధంబు నిడు నా

మొట్టలవిని కావవేర ♦ మోహనరూపా!

యెట్టిని జూడ్కులఁ జూడక

కుట్టఁడ ననుబ్రోవుమయ్య ♦ గుణగణ్యగురూ॥ 91

ఉ॥ నిద్దురయందు జాగ్రతను

నీమములందు సుఖంబులందు నే

ప్రాద్దును నీదు సత్కృపను

బాందెడి నికా - పు నిశ్చలత్వమే!

యద్దిర యాయవేమి నిను

యాచనఁజేసితి, లేనివాఁడవా

ముద్దులమోమువాడ! యిఁ

మోదము నింపవె వేగ, సద్గురూ॥ 92

క॥ వీలా నన్నిట విడిచితి

వేలాజాలంబదేల • వేలాల్వీలా

మాలాధారుడ నన్నిల

మేలాశల నిన్ను వేడ • మేలిడవెగురూ॥ 93

ఉ॥ కింకరులన్న రారు దరి

కేశపుడన్న సదాధరించు బల్

బింకముతోడ బ్రహ్మమును

భేషన నెందు నదొక్కవేళలన్

జంకని సంతసంబాదవు

జాలగ బాపవయంబులోదు ని

శృంకత జాటు శంక లిలఁ

జక్కని నీకృపగల్గువానికిన్

వంకటులేక యిట్టిఘన

భాగ్యములబృజ్జి శ్రీగజద్గురూ॥ 94

క॥ గురువరు కరుణను సరసన

మరగిన నరుడమరు కరణి • మఱి మఱి యలరున్

భరనని ధీరత ధీవరు

లరయుదు రనిశమ్మునిన్ను • నార్యా! సుగురూ॥ 95

ఉ॥ సార మొకింత లేదు గన

జక్క-గఁ గన్నడుచుండునయ్య సం

సారపువ్వాహమున్ గెలువ

జాలక నీపదపద్మయుగ్మ మిం

షార భజించుచుంటి నను

బాలనచేయర బాపపంక్తికిన్

దూరుడ నాదుదోసముల

దోయుమయా కరుణామయా గురూ॥ 96

శా॥ ఈరాజ్యంబులు భోగముల్ గృహచయం

బింపాట దారాదులున్

పారావారము లీనిధుల్ వనములున్

బానీయముల్ నీమముల్

సారాంశంబులు వేదముల్ స్మృతులు సం

సారై కసాఖ్యంబులున్

తారాదుల్ సకలంబు నీదుక్కవకున్

త్రాసందుఁ దగ్గున్ గురూ॥

97

క॥ ఈపుట్టుట లీజచ్చుట

లీపదవులు జంతుకోటు • లీభువనచయం

లీపవనుఁడాది సర్వము

నేపగు నీయిచ్చగాడె • యీశాన! గురూ॥

98

—◆—శ్రీసద్గురువృత్తములు—◆—

ఓంకారార్చిత ఓం శ్రీం సుగురోమ్
సృష్టిసిథిలయకారణ సుగురోమ్
నిరావలంబ నుఖాస్పద సుగురోమ్
స్థూలసూక్ష్మకారణ హర సుగురోమ్॥ 99

అధివ్యాధిభయ హరణ సుగురోమ్
అరిషడ్వర్గ వినాశన సుగురోమ్
అశేషజీవాంతరపర సుగురోమ్
అణువాది మహత్పర్యంత గురోమ్॥ 100

సతతానంద ప్రదాయక సుగురోమ్
సకల భూత సంరక్షిత సుగురోమ్
సర్వవేద సంభావిత సుగురోమ్
సర్వశుభద మంగళమిదే సుగురోమ్॥ 101

కారణకార్యా ధారక సుగురోమ్
కపటనాటకా వేశిత సుగురోమ్
కరుణాసార నువృష్టిద సుగురోమ్
కృష్ణగాన చిటికాధర సుగురోమ్॥ 102

ప్రియకాంత పరాత్పర సుగురోమ్
తుర్యాంత సదాస్థిత సుగురోమ్
తమోవిభేదక సద్గుణ! సుగురోమ్
దాసాంతర్గతవాసిత సుగురోమ్॥ 103

బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రాత్మక సుగురోష్
 బగళోపాసక బలయుత సుగురోష్
 బోధనామృతా దాయక సుగురోష్
 భవభయవనదావానల! సుగురోష్॥ 104

మహాదేవోపాధిదమ త్సుగురోష్
 మత్కుటుంబ కారణదాయ గురోష్
 మమపాపౌఘ వినాశక సుగురోష్
 మామక మహానీయాత్మక సుగురోష్॥ 105

నందనందనామోదిత సుగురోష్
 నాదబిందు కళనాయక సుగురోష్
 నిఖిలధర్మ సంపాదిత సుగురోష్
 నిర్వికల్పసంభూతా సుగురోష్॥ 106

ఉ॥ నీకులగోత్రముల్లలిగి

నేర్చున జగ్గయ వెంకమాంబకున్
 పాకటలీల బుట్టి ధరఁ

బ్రాభవ వద్గురుమూర్తి సత్కృపా
 శీకర వేడుచుంటి నను

జేరఁగఁ దీయవె! యాదిమూర్తి వీ
 వోకమనీయగాత్ర భర

మోపగజాలను బ్రోవునద్గురూ॥ 107

చ॥ తెలియనివాడనం చొరులు

దిట్టదరేమొ యటన్న భావమున్

బలిమినిద్రోసి నీకృపయె

బాగొనరించు నటంచునెంచి యీ

విలసితభక్తి గ్రంథమును

వేడ్కను జెప్పితి భక్తుడన్ భవత్

కులజుడగాన దీనిగొను

కోరికదీర దయామయాగురూ॥

108

ఉ॥ మంగళమయ్యనీకు శుభ

మంగళమయ్య మహానుభావ జే

మంగళమయ్య దాసజన

మాన్యుడ మంగళదాయకంబునె

మంగళహారతిన్ గొని సు

మంగళదాయక నన్ను బోచి స

న్యంగళకై తకన్నియను

మానక కై కొను శ్రీజగద్గురూ॥

109

క॥ నను లక్ష్మీనారాయణ

యని గడువాత్సల్యమొనగి • యందురు సుజనుల్

ఘనమగు పీపదపద్మము

లనుదినమును గొలుచువాడ • నార్యాసుగురూ॥

ఇట్లు,

అల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణశర్మ.

10323

